

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **9141** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 - 228 от Административно
процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториалната дирекция (ТД) на
Националната агенция за приходите (НАП) – [населено място] срещу решение от
12.07.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 8727 по описа за 2012 г. на Софийски районен
съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав. С решението е отменено наказателно
постановление (НП) № 11740-0015958 от 04.01.2012 г. издадено от директора на офис
„К. поляна” при ТД на НАП - С., с което на [фирма] за извършено нарушение на чл.
3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието,
сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите,
осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица
(Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.) и във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално
осигуряване (КСО) е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 лв., на
основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона –
отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс
(НПК). Излага, че в настоящата хипотеза не може да бъде приложена разпоредбата на
чл. 28 от ЗАНН, като излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си.

Счита, че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. С оглед изложеното моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът - [фирма], редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и счита, че тя е неоснователна. Счита, че извършеното административно нарушение попада в хипотезата на чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, а именно – маловажен случай. Моли съдът да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение съдът е приел, че с обжалваното НП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 лв. за това, че на 29.07.2011 г. при извършена проверка по представени документи за периода 01.01.2011 г. до 29.07.2011 г. е установено, че ЕТ в качеството си на работодател и осигурител по чл. 5 от КСО, не е подал в законоустановения срок в компетентната ТД на НАП декларация по образец 6 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за м.01.2011 г., като осигурителните вноски са внесени на 17.02.2011 г. Декларацията е следвало да бъде подадена в последния работен ден през календарния месец, за който са били дължими окончателно осигурителните вноски – нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1, във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. НП е издадено въз основа на акт с № 11740-001598 от 29.07.2011 г. и протокол за извършена проверка от 25.07.2011 г.

Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства и от показанията на разпитания по делото свидетел – Д..

При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните изисквания и са с предписаното в чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН съдържание. Приел е, че от обективна страна е установено, че декларация образец № 6 не е била подадена от търговеца в законоустановения в Наредбата срок и жалбоподателят е извършил описаното в АУАН и НП нарушение. Независимо от това е счел, че извършено от жалбоподателя нарушение е маловажен случай, поради което НП

следва да бъде отменено, като е изложил подробни съображения за това.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след съвещание намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно и то следва да бъде отменено, предвид следните съображения:

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Въз основа на нея по съществото на спора СРС правилно е приел, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява извършването от страна на [фирма] на нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 и от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. Правилно районният съд е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, включително при съставянето и връчването на АУАН.

Настоящият състав обаче не споделя и извода на СРС, че извършеното от [фирма] нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и счита, че законосъобразно е ангажирана и административнонаказателната отговорност на търговеца на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Предвиденият в нормата на 355, ал. 1 от КСО размер на наказание за едноличен търговец или юридическо лице е в границите между 500, 00 лв. и 5 000, 00 лв. Наложено на [фирма] наказание “имуществена санкция” е в определения в закона минимален размер – 500, 00 лв. Настоящият състав възприема посочените от районния съд съображения – че не е установено от нарушението да са настъпили вредни последици и че няма данни на ЕТ да са налагани наказания за други нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Независимо от това съдът намира, че посочените смекчаващи вината обстоятелства правилно са отчетени от административнонаказващия орган при определяне на размера на наложената на [фирма] имуществена санкция. В конкретния случай деянието не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Поначало, обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност. Липсват обстоятелства от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което търговеца е санкциониран, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Аргументите за липсата на вреди от извършеното нарушение са неотнормирани към основанията за налагане на санкцията поради обективната отговорност на търговеца и формалния характер на нарушението. Горното мотивира настоящият състав да приеме, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно-наказателна отговорност. Определеното в НП наказание за процесното нарушение е в минималния предвиден в закона размер и се явява адекватна санкционна мярка, съобразно тежестта и обществената опасност на нарушението.

Като е приел противното въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, като бъде постановено друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено процесното НП.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав,

след съвещание,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 12.07.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 8727 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 11740-0015958 от 04.01.2012 г. издадено от директора на офис „К. поляна” при ТД на НАП - С., с което на [фирма] за извършено нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. и във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11740-0015958 от 04.01.2012 г. издадено от директора на офис „К. поляна” при ТД на НАП - С., с което на [фирма] за извършено нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. и във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.